

Извито търбило, *sn.* *Chim.* le serpentin.

Извыране, *sn.* le jaillissement.

Извирать, *v. imp.* ils naissent; || който извира, naissant, *adj.*; || оставямъ да изври, *va.* ébouillir.

Извлачамъ, *va.* tirer, dégager, tirer en longueur, soustraire à, 'haler; || (корень), *Arithm.* extraire; || (изъ лиманъ ладія), *Mar.* déhaler. [halage.]

Извлачане и -влечеше (*ладія*), *sn.* le

Извлачевачъ (*на ладія*), *sm.* un 'haleur.

Извлечење, *sn.* l'extrait *m.*; || (корень), *Arithm.* l'extraction *f.*

Извлеченъ, *adj.* tiré.

Изводъ, *sm.* le résultat, abrégé *m.*, argument *m.*, ampliation *f.*, copie *f.*; || права —, *va.* transcrire.

Извождамъ, *va.* sortir; || (войска), évacuer.

Изволневамса, *vr.* s'émanciper.

Изворна вода, *sf.* eau vive *f.*

Изворче, *sn.* Anat. la fontanelle.

Изворъ, *sn.* la source, la fontaine; 1. *fig.* la mère, mine *f.*; 2. открывачъ на -ры, un sourcier; 3. има -ть си (за нѣщо), *vn.* siéger.

Извъртвамъ, *va.* Archit. quarderonner; 1. (обло), contourner; 2. (разумът на писане), détourquer; 3. както извъртътъ, fait au tour.

Извъртване, *sn.* le contournement; || (на буква), la panse; || Archit. le galbe.

Извършевамъ, *va.* exécuter, effectuer, mettre en pratique, pratiquer, parfaire, suffire; || -су (*обрѣкъ-тъ*), *fig.* émettre; || извършеваса, *v. imp.* il se pratique, il s'effectue.

Извършеване, *sn.* l'exécution *f.*, effet *m.*, rachâvement *m.*, scène *f.*; || (на обличане), l'émission.

Извършень, *adj.* parfait.

Извършилъвъ, *adj.* exécutable.

Извърщамса, *vr. fig.* se replier.

Извторно премане, *sn.* la réadmission.

Извыквамъ, *vn.* s'écrier.

Извыкване, *sn.* l'exclamation *f.*

Извыкователънъ, *adj.* exclamatif.

— знакъ, *sm.* Gram. point d'exclamation (!).

Извѣстенъ, *adj.* connu, certain, fameux, familier, notoire, manifeste, toisé; || (на всички), public; || ставамъ —, *vr.* faire époque *f.* [Jur. informatif.]

Извѣстителънъ, *adj.* indicatif, illuminatif;

Извѣстително писмо, *sn.* Com. lettre d'avis, *f.*

Извѣстие, *sn.* l'annonce *f.*, avertissement *m.*, avis *m.*, indication *f.*, affiche *f.*, dénonciation *f.*, message *m.*, dire *m.*; || la publication, nouvelle *f.*, rapport *m.*, relation *f.*, allégation *f.*; 1. *fig.* ambassade *f.*, version *f.*; 2. давамъ — за нѣщо, *va. fig.* renseigner; 3. заляпене по зидъ -ia, affichage *m.*, 4. сaborъ -ia, le bulletin.

Извѣстникъръ, *sm.* un journaliste.

Извѣстникско вліяне, *sn.* le journalisme.

Извѣстникъ, *sm.* le journal, la gazette, presse périodique *f.*, papiers publics *ou* nouvelles *m.*; 1. un avertisseur; messager, ère, *s.*; aide-maçon *m.*; 2. (на комедиј), un annonceur; 3. envoyé; || fam. ambassadeur *m.*

Извѣстното, *sn.* le certain, le positif.

Извѣстностъ, *sf.* la notoriété.

Извѣстявамъ, *va.* annoncer, avertir, aviser, informer, publier, manifester; 1. apprendre, instruire, mander, rapporter, signifier, prévenir, dénoncer, dire, faire savoir, présenter, decouvrir; 2. (съ тирбленъ гласъ), trumpetier; 3. -са, *vr.* s'informer de; 4. -меса (единъ другъ), *pl.* s'entraîner.

Извѣстяване, *sn.* le renseignement, la manifestation, la notice; 1. (за въздигане), le prononciament; 2. (отъ заклеты), le verdict; 3. писалница за -неа, bureau de renseignements, *m.*

Извѣтревамъ, *vn.* s'évaporer, s'éventer; 1. оставямъ да извѣтрѣе, *va.* éventer; 2. извѣтрява, *v. imp.* il s'exhale; || -са, il effleuri et s'-, *vr.* 3. който извѣтрѣва, efflorescent, *adj.*

Извѣтреване и -трене, *sn.* l'évent *m.*

Извѣтревливъ, *adj.* Chim. essentiel.

Извѣтрѣлъ, *adj.* éventé; || (за спиртове), renardé.

Извѣхнувамъ, *vn.* s'effleurer.

Извѣянность, *sf.* la bégueulerie.

Извѣни и Извѣни, *prep.* 'hors; 1. Archit. 'hors d'oeuvre; 2. — прѣмежде, 'hors d'affaire; 3. — себи-си, 'hors de soi; 4. отъ —, *adv.* Archit. 'hors-oeuvre. [rariat.]

Извѣнбройно слугуване, *sn.* le surnumébroйno slughuvane, *sn.* le surnuméraire.

— градска къничка, *sf.* lieu ou maison de plaisir *f.*, la chartreuse, villa *f.*; || fam. le vide-bouteille.

— естественъ, *adj.* surnaturel; -но, -lement; — естественостъ, *sf.* la surnaturalité.

— мѣренъ, *adj.* excessif, démesuré, exorbitant; -ро, -tamment.

— мѣрна властъ, *sf.* la prépotence.

— жаждностъ, *sf.* l'altération *f.*

— мѣрно и -рка, *adv.* à l'excès, jusqu'à l'excès, excessivement, à démesure, par trop.

— исчерпване, *sn.* Méd. l'exinanition *f.*

— никане, *sn.* Méd. le diabète.

— хранене, *sn.* Méd. l'hypertrophie *f.*

— мѣрностъ, *sf.* l'excès *m.*

— мѣрство, *sn.* l'excès *m.*

— реденъ, *adj.* extraordinaire, singulier, incroyable, sur-naturel; -но, -мент.

— изборъ, *sm.* la coopération.

— себе-си, éperdu, effaré, *adj.*; || fig. transporté de; || стигнувамъ —, *vn.* transporter.